

Đạo Cày Cừa

Đinh Tấn Lực

“Hãy nói theo cách của bạn” (Viettel)

Đạo sĩ, nói chung, là từ mô tả những tay râu dài tóc bạc khoái chống gậy lom khom lên núi/chui hang/nhập động đi tìm một cái gì đó, thường khi chỉ là tìm thuốc trường sinh bất lão (chúng loại thân dược màu xanh dương), lại có khi, họa hoằn, là tìm đường kách mệnh, sau khi đã rạc rài trôi sông lạc chợ tìm đường hiền nước.

Đạo cô là đạo sĩ đơn độc, không cần phân biệt giới tính, nhưng hễ là thứ hàng dỏm/hàng giả thì gọi là đạo mạo.

Đạo cụ, khác với đạo lão, chính là những đạo sĩ tuổi quá mức hiếm (cổ hi lai), chỉ có thể là phái nam, hay nói chuyện trông người tả đạo, thường được nêu làm gương sáng ngời môn đạo đức, rất rành nghề đạo diễn, và nhất định chỉ đi xa vào ngày hoàng đạo.

Đạo gia, khác với đạo sĩ, là động từ chỉ việc trưng dụng nhà cửa những ai

góp của cho khách mệnh (chùng 50 năm không trả lại, như trường hợp chủ nhà 34 Hoàng Diệu từng đóng góp 5147 cây vàng, chẳng hạn). Còn việc cưỡng chế đất thì thuộc phạm vi trách nhiệm của quân địa đạo. Riêng động thái xiềng chân bộ đội vào súng máy, hay cột căng tù nhân lúc chuyển trại, thì gọi là xích đạo.

Đạo dụ, không có nghĩa là lang thang làm chuyện gì đó, mà dùng để chỉ từng đơn vị văn kiện quan trọng của vua hay của nhà nước, thường gắn liền với lãnh đạo và đòi hỏi thần dân phát huy cuộc sống phải đạo.

Đạo bùa, chỉ phép lạ của thần linh ủy thác qua một đại diện nào đó có nhân thân tốt, cũng thường gắn liền với tư tưởng của lãnh đạo, và ở tầm quốc gia hay thế giới thì gọi là chủ nghĩa gì đó, nếu là tư tưởng hại người thì kêu bằng quỷ đạo; người theo thì gọi là ngoan đạo, ai đứng ngoài thì coi như ngoại đạo, còn kẻ nghĩ ngược lại, kêu bằng lỗi đạo hoặc sùng đạo, thì thường được cho đứng ở ngay đầu đạn đạo.

Đạo luật là loại đũa tiên hoặc gậy phù thủy, cứ hươ vào không khí thì sẽ khều ra tiền. Nó là cha đẻ của dàn tiền đạo. Do tính cách sản sinh lợi nhuận nhai được, nên đạo luật còn có thêm tên gọi tượng hình là đạo hàm (“*thực việc đạo*”). Ngồi xỏm trên các loại đạo luật là giai cấp lãnh đạo/chỉ đạo. Còn định hướng và quảng bá cho đạo hàm là bộ phận tuyên giáo, có thêm tên khác là huấn đạo.

Đạo văn có nghĩa là tự ý ký tên vào tác phẩm của người khác, bất kể là thơ phú trong tù hay ngoài tù. Ngược lại, tự kể chuyện mình mà ký tên khác để lừa thiên hạ thì kêu bằng đạo cốt.

Đạo ý là khắc tên vào ý kiến của người khác rồi hè nhau vinh danh đôi mới, bất kể khoán mười hay khoán trăm.

Nhưng, trong giống dòng đạo thuật thì nhất định đạo chích (盜跖) không phải là chỉ thuật ổng kim tiêm, của bất kỳ ai.

Đạo chích (phỏng theo Wiki) là chuyện kể về tài năng xuất chúng của bộ phận chuyên ngành đào tường khoét vách, chiếm đất, lừa bò, bắt cóc người ta, tụ tập đồ đảng, hoành hành khắp nơi, và có ảnh hưởng khổng lồ lên toàn xã hội. Tuân Tử chép: “*Đạo Chích mở lời, tiếng tăm như mặt trời mặt trăng, cùng Thuấn, Vũ lưu truyền không thôi*“. Nghe chẳng khác nào khẩu hiệu về huyền thoại thầy trò những lãnh đạo vĩ đại kính mền đương thời.

Từ đó, đạo chích, lăm nơi, lăm lúc, được coi là một nghề chuyên môn. Xã hội càng tiến nhanh tiến mạnh, bắt kể lên trời hay xuống hố, mà cứ thi đua nhau tiến vững chắc và đúng quy trình, thì nghề này càng thịnh. Đạo đồ/đạo kiếp/đạo tặc... đều là đạo hữu của đạo chích.

Thời A còng, nghề đạo chích được (trực tiếp lẫn gián tiếp) tận tình chỉ dẫn/hướng nghiệp/cảnh báo/trao đổi kinh nghiệm trên các diễn đàn Online. Nổi tiếng ở đây là những trang mạng đặc chiêu hình sự tình/tiền/tù: CATP, CAND, ANTD, ANTG...

oOo

“*Thiếu một đức thì không thành người*” (Hồ Chí Minh)

Sơ đẳng: Thuộc hạng dân đen nghèo khó cùng đình kiếm ăn bằng món khoái khẩu của nhiều người khác, nhưng vang danh đại trà, khắp nước, là nghề trộm chó. Kỹ thuật bao gồm cả đánh bả, trùm bao, câu trộm... . Sang cả lân bang lừa chó hoang và trộm chó nuôi nhà. Hệ quả thảm khốc là trong nước bị quần chúng nhân dân đốt xe treo cột điện, đánh tới chết; còn ở nước bạn thì bị bỏ tù, chụp hình đăng báo làm nhục.

Hạ đẳng: Là nghề trộm thơ phú văn chương và cả luận văn thạc sĩ/tiến sĩ của người khác. Một số kẻ đạo thơ đã được phong tặng tước thơ có chóp và được in thơ ở trang đầu của mọi tuyển tập, thành tấm gương sáng ngời

thần thơ nhất khoảnh. Một số kẻ khác mua thẻ hội viên giá đắt và chộp ngay mọi cơ hội có thể để vỗ ngực là thánh thơ, trên cả thi bá/thi hào các thứ, lại thường chen vai chường mặt trong mọi dịp khạc thơ cháy mic, đặc biệt là những đám tang có truyền hình VTV.

Trung đẳng: Ở thời A còn thì đây là hạng trộm mật khẩu, cướp trưng mục (email/blog/FB). Từng khoe nhặng thành tích với niềm tự hào trong một đại hội nhà văn toàn quốc. Cũng từng nâng đỡ cho các tổng bí thư nhiều triệu đại đồng nhận lãnh giải thưởng Predators of Press Freedom (dã thú ăn thịt báo chí). Hạng này được hỗ trợ bởi hai nhóm lợi ích (ở hàng bộ) là Bung Bít và Bung Bô, qua đó, trang thiết bị (phá sóng/nghe lén/định vị...) được cung ứng cho “công vụ” toàn là loại tân tiến bậc nhất hành tinh.

Cao đẳng: Là hạng trộm bằng/trộm danh/trộm chức... để trộm tiền. Thường được gọi là “chạy”, nhưng vì khả năng bất xứng với văn bằng/danh vọng/chức tước mua bằng tiền (hay rất nhiều tiền), rồi sau đó, gỡ vốn lấy lời lại gấp bội bằng 1001 mảnh khốe nhân danh “công vụ”, nên thực chất chính là trộm. Trong các thứ gọi là công vụ đó, không loại trừ hàng nghìn thứ phí: viện phí/trường phí/lộ phí/thủ tục phí/phí bôi trơn/phí chiết khấu/phí hải quan/phí bưu chính/phí tem/phí cầu đường/phí dịch vụ/phí vay nợ/phí niêm phong/phí bảo hiểm v.v... thậm chí cả phí bikini, phí sân tennis và phí biệt thự (được tính cả vào giá điện của dân đen). Đằng sau đó là hàng nghìn mảnh khốe khác để ăn cắp tiền xóa đói giảm nghèo/cứu trợ thiên tai... Đến mức rôm rả dạy bảo nhau: “*Bọn chỉ đạo nó ko làm công tác phòng tránh bão lũ trước, vì nếu làm thế dân thiệt hại ít, thì... đói à. Ai thêm cứu trợ chứ?*”.

Thượng đẳng là hạng trộm vía đảng mà “ăn không thừa thứ gì”. Loại này đông nhất, bởi từng được xuất xưởng đại trà. Trôm trôm 3 triệu trên tổng số dân cả nước. Kẻ bảo là sâu. Kẻ kêu bằng ghẻ. Kẻ gọi là dòi. Có nghĩa là nhung nhúc trôi đập quanh các dự án (thời sự đường Hồ 2 làn xe

cần thêm 65 nghìn tỷ đồng, chẳng hạn). Cỡ chủ tịch MTTQ cấp xã đã có thể nuốt trọn 21/29 căn nhà được trợ cấp xây dựng. Cỡ chủ tịch Tổng Cty thì ụ nổi sắt vụn giá 4 triệu phải thành 9 triệu USD mới bỏ công kết toán chi phí. Hoặc đập nhau nhau để giành giật các chương trình kê không (*“Thằng đó đã quản những mấy cửa khẩu rồi mà còn được hưởng thêm bảo lụt nữa!”*). Xét riêng những can phạm ăn bản bị lộ mang mỗi tên Dũng không thôi cũng đã đếm hụt hơi: Lương Quốc Dũng (Hậu Seagame 2003), Bùi Tiến Dũng (PMU18), Dương Chí Dũng (Vinalines), Nguyễn Tân Dũng (Chủ trương lớn)... Hạng này ăn xong rồi cùng nhau xia răng tập thể mà háng giọng phán rằng tham những nhiều triệu USD để xây nhà thờ họ hay *“mua nhà cho bạn gái (tình nhân/bồ nhí/vợ bé...) là điều đau xót”, “như giữa ghề, khó chịu lắm”*...

Tôi thượng đẳng là trộm công và trộm quyền. Hạng này hô hào đồng hóa tổ quốc với đảng cướp. Nó đập mặt nhân dân để thần tượng lãnh đạo. Nó nhân danh độc lập để nhuộm đỏ nửa nước rồi thống nhất cả nước vào vòng nô lệ Nga-Tàu. Nó nhân danh chiến tranh để biện minh cho lạc hậu. Nó nhân danh định hướng để ăn cắp tài nguyên. Nó nhân danh hiến pháp để khoáng đất thành vàng. Nó nhân danh đồng bọn để bao che cho thuộc hạ khoáng cả nước (*“làm người ai chẳng tham?”*). Nó nhân danh Quốc Tế III để khoáng cả láng giềng (Miên/Lào). Nó nhân danh ổn định để ngăn chặn mọi thông tin tới cấp thứ trưởng. Nó nhân danh trật tự xã hội để bỏ tù mọi phóng viên điều tra phăng lần các đường dây ăn chia. Nó nhân danh hòa bình khu vực để dâng bán cho giặc biển đảo/sông hồ/thác nước/rừng đầu nguồn... hầu làm đầy trương mục ngân hàng Thụy Sĩ.

oOo

*“Hễ ửng tấm mắt phải lên ngọn sông Đào
Còn muốn khoáng mẽ lớn thì vào nhà quan...”*

(Ca dao bèo)

Một đẳng cấp khác của đạo chích, đậm tính giang hồ và khoa học hơn, chính là tác giả câu hạ của dòng ca dao bào vừa kể.

Họ tổ chức “ăn hàng” có bài bản tuyên giáo hẳn hoi: “đạo diệt hữu đạo” (kẻ cướp cũng cũng có lập luận/đạo lý riêng). Tất nhiên, không loại trừ tính năng hiệu quả công việc (nhắm nhà kho khỏe hơn nhà khó), họ còn có ẩn ý thu hoạch lại các món thu hoạch của bọn trộm có môn bài đóng dấu đỏ nói trên.

Và qua đó, một số không ít quan lại chỉ giữ được tiếng “Liêm” biểu kiến kia cho tới khi bị cạy cửa.

Có tính văn nghệ nhất, phải kể đến vụ chụp ảnh trộm mớ ngà voi/trống đồng/đò cỗ/tranh thư pháp/tượng ngọc/vườn rau sạch... tại tư gia một tổng bí thư ngẩn ngàng từng nổi tiếng với hàng cột mốc biên giới phía Bắc.

Chủ yếu kinh tế thì... phải tạm liệt kê mấy vố đáng đồng tiền bát gạo:

- Trần Cang, Phó Giám đốc Sở Tài chính Bình Định, 500 triệu đồng.
- Trần Thị Anh Đào, Cán bộ UBND tỉnh Nghệ An, 57 lượng vàng và 50 triệu đồng.
- Trần Thị Xuân Lan, Trưởng phòng Tổ chức, Cục Thuế tỉnh Gia Lai, 3 tỷ đồng & 1 khẩu súng điện.
- Phạm Minh Tú, Trưởng Ban quản lý dự án huyện Đông Hải (Bạc Liêu), 1 tỷ rưỡi đồng.
- Đồng Xuân Thọ, Phó Ban chỉ đạo phòng chống tham nhũng tỉnh Đồng Nai, 800 triệu đồng.
- Trương Công Chiến, Đội trưởng Trước bạ thuộc Chi cục Thuế Bình Tân, Sài Gòn, 6 tỷ đồng.

- Nguyễn Thanh Quang, Giám đốc Sở NN/PTNT tỉnh Quảng Nam, 110 lượng vàng SJC.
- Hoàng Dương Việt Anh, con trai Bộ trưởng Văn-Thể-Du Hoàng Tuấn Anh, 617 triệu đồng.
- Lê Thị Thủy, Phó chánh văn phòng Cty truyền tải điện lực II, 600 triệu đồng.
- Phan Chí Thanh, Đại tá Giám đốc CA tỉnh Long An, xe máy Yamaha Exciter.
- Dương Quốc Xuân, Phó Bí thư Tỉnh ủy Long An, các tài sản điện tử đắt giá.
- Đỗ Hoàng Việt, Bí thư Thành ủy Tân An, kho rượu ngoại.
- Huỳnh Thanh Phơi, Trưởng Công an huyện Cần Đức, xe máy.
- Nguyễn Văn Lai, nguyên Trưởng Công an thị trấn Cần Đức, laptop và chim cảnh.
- Nguyễn Văn Nam, nguyên Bí thư Huyện ủy Cần Đức, được viếng 4 lần trong năm 2011.
- Ngô Tấn Cư, Phó giám đốc công ty Điện lực Đà Nẵng, 7 lượng vàng và 70 triệu đồng.
- Lê Thị Hương, Giám đốc Sở Tài chính Đà Nẵng, 20 triệu đồng.
- Nguyễn Thanh Sang, Phó giám đốc Sở Tài chính Đà Nẵng, 5 triệu đồng + 1000USD.
- Nguyễn Văn Phụng, Phó giám đốc Sở Tài chính Đà Nẵng, 35 triệu đồng.
- Từ Minh Liên, Giám đốc Trung tâm đấu giá Sở Tư pháp, 232 triệu đồng.
- Ngô Quang Trường, Phó giám đốc Sở LĐ-TB-XH ĐăkLăk, 50 triệu đồng.

- Vũ Hùng Vương, Thiếu tướng Phó tổng cục trưởng TC/CS/ĐTTP Bộ Công an, 1 tỷ đồng.
- Hoàng Thế Liên, Thứ trưởng Thường trực Bộ Tư Pháp, 17.000USD
- ...

Câu hỏi của một nhà báo trong luồng: *“Lương không đủ sống nhưng quan chức của ta sao nhiều người giàu đến vậy. Nhà lầu xe hơi, trang trại điền viên...Đó là chưa kể của chìm của nổi, đến khi bị trộm ‘thăm viếng’ mới lộ ra?”*.

Đã có một số bài báo rụt rè phân tích. Tựu trung, và điển hình, đó là những thông tin về Trạm trưởng kiểm lâm (Đào Công Thắng) vận chuyển gỗ lậu cho sếp lớn; bí thư đảng ủy (Phạm Đình Dần)trộm tiền cứu trợ để xây mộ; Trưởng ấp (Mai Văn Việt) nhận quà “cứu đói” và cho dân vay lấy lãi; Thượng úy CAGT (Huỳnh Minh Đức) nhận hối lộ bị bắt quả tang...

Theo tác giả Trần Kinh Nghị, nguyên cán bộ ngành ngoại giao:

“Tệ nạn tham nhũng ở Việt Nam mang một đặc thù khác với tệ nạn tham nhũng trên thế giới, đó là ‘tham nhũng tập thể’ ... thực chất đó là phần ‘lậu’ đã được hợp thức hóa. Nó quen thuộc đến nỗi không còn ai thấy đó là sai trái”.

Câu hỏi kế tiếp: *“Phải chăng tham nhũng được ‘dung dưỡng’ bởi các quan tòa?”*.

Đại biểu Đào Thị Xuân Lan (Ủy ban Tư pháp Quốc hội): *“Tòa án Nhân dân Tối cao đã xử lý như thế nào trong trường hợp phát hiện tòa cho bị cáo hưởng án treo không đúng, nhất là với tội phạm tham nhũng?”*.

ĐB Trần Ngọc Vinh (Hải Phòng): *“Để xảy ra tình trạng trên, phải chăng công tác quản lý cán bộ của ngành tòa án có vấn đề?”*

Chánh án Tòa án NDTC Trương Hòa Bình trả lời:

“Trong các vụ tham nhũng, số thừa hành chiếm số đông, họ lại là cán bộ công chức nhà nước có nhân thân tốt... nhưng cũng không loại trừ có tiêu cực trong quá trình điều tra, truy tố, xét xử”.

Chủ tịch QH Nguyễn Sinh Hùng lại lo ngay ngáy: *“Kỷ luật họ thì bầu sao kịp?”*. Còn kẻ đứng đầu chính phủ thì vẫn tự hào suốt 7 năm qua chưa từng kỷ luật một ai.

Từ lâu đã có một quan thượng thư ngành tiền mơ ước một nửa giải Nobel. Cũng có thể giờ này quan lớn ấy đang ngắm nguyên giải, với manh nha một luận án kinh tế đầu tiên trên thế giới về đề tài “Vòng Quay Trộm-Cướp-Trộm”.

Như thế thì đã rõ bọn trộm đẳng cấp cao đó đông đảo như thế nào, từ đâu ra, được ai đào tạo, ai dung dưỡng, sinh sản ra sao... Tốt đời (quan) đẹp đạo (chích)... là đây chăng?

Ngược lại, cũng rõ do đâu mà bọn trộm giang hồ thích cạy cửa bể nát chữ Liêm của các quan chức.

Xem ra, không có một đạo sĩ nào có thể tìm ra loại thuốc diệt trừ đạo chích đẳng cấp cao, ngoại trừ cách rất ráo nhất là bể nát chữ Cộng, tán nhuyễn, thả giếng.

17-10-2013> – *Nhiệt liệt chào mừng Ngày Quốc Tế Xóa Nghèo.*

Blogger Đinh Tấn Lực

Nguồn: <https://sangtao.org/2013/10/19/dao-cay-cua/#more-52875>

www.vietnamvanhien.net